

Selmeczbányai Híradó.

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden vas

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 „
Negyed évre	1 „
Egyes szám ára 10 krajczár.	

Felolvasó szerkesztő:

VÖRÖS FERENCZ.

Kiadók:

JOERGES ÁGOST özv. és Fia.

A lapot illető szemléni közlemény a szerkesztőre, az anyagi rész pedig a kiadókra czimzendő.

HIVATALOS HIRDETÉSEK DÍJA:

100 szög 2 frt., ezentúl minden megkezdett 100 szónál 50 krral több

Magánhirdetések megállapodás szerint számíttatnak.

Nyilt-tér három hasábas sorért 10 kr.

Bélyegdíj minden hirdetésért 30 kr.

== Kéziratok nem adnak vissza. ==

Hogyan ünnepeltünk?

A nemzeti ébredés napjának évfordulóját ez idén a szokottnál nagyobb mérvben ünnepelte meg városunk.

Az ünnep rendezője: az akad. ifjuság a következő mtsort állapította meg s bocsátá közre a Polgártársak-hoz intézett lelkes felhívásában:

A) Márczius 15-én d. e. 1/2 10 órákor zászló alatt vonulunk le a helybeli Nagyboldogasszony templomba. Hol főtisztelendő Majoros József egyházi ünnepi beszédet tart.

B) Az isteni tisztelet végezte után levonulás a városi vígadó nagy termébe az önképzőköri díszítésre.

C) D. u. 2 órákor a Sz. Háromság szobor előtti téren a „Talpra magyar”-t szavalja Lahner István III. é. h. s alkalmi beszédet tart Vörös Ferencz szerkesztő, ezt követőleg kivonulás a szelaknai sirhoz. Klímko Gyula II. é. h. tart ünnepi beszédet a sir fölött s Lakner Lajos III. é. h. szavalja az „Előre”-t.

D) Este 8 órákor hivatalos estély a városi vígadó nagy termében.

Az önképző kör díszülésének mtsora a következő volt: 1. Fohász. Losoneczytól. Előadja: az cnekkar. 2. Elnöki megnyitó. Tartja: Neuher Béla. 3. Nemzeti dal. Szavalja: Faragó Gyula. 4. Apotheosis. Előadja: az cnekkar. 5. Ünnepi beszéd. Előadja: Beke Kálmán. 6. Magyar ábrándok. Előadja: Vaszary Antal. 7. Episod 48-ból. Felolvassa: Vörös Ferencz. 8. Marsellaise. Előadja: az cnekkar.

A délelőtti megállapított mtsor változatlanul folyt le, a délutáni azonban azt a változást szenvedte, hogy a „Talpra magyar”-t Pfeiffer Gyula akad. hallgató szavalta és hogy a szelaknai honvédsírokhoz nem vonult ki az ifjuság, csak a koszorút vitte ki küldöttsége; az

„Előre” lelkesítő szava a Sz. Háromság téren esendült meg.

Az alkalmi beszédet, melyet e lapok szerkesztője a Sz. Háromság oszlopa lépcsőjén mondott el, közvetlenül a „Talpra magyar” elszavalása után, az alábbiak közöljük: Ez a lelkesedés kísérte akkor is a nemzeti riadót, de visszhangja nem szorult szük házsorok közé; kihatót az, túl mezőn és téreken, föl, az égbe nyuló béreze-kig, es le, Adriaig!

Főlébreedt hívó szavára az alvó öntudat, lángot fogott a honi szív, s a nemzet gényosa szétszaggatá bilhenséit.

Két lángész tilt akkor diadaltünnepet; az egyik a nyelvet, a másik az ősi alkotmányt.

Kossuth szava: az eget földet megrázó hang; Petőfi: egy szívet gyógyító édes síkjok.

Fény lövelt szét a haza szivéből, az ország fővárosából, és e fény bearayozta a mi bérezeinket is; behatót a szívek mélyébe. egynél lelkesedést, másnál rémületet kelte; s miként víz az olajtól, egyszerre úgy váltak szét az össze nem tartozó elemek városunkban. Az első nemzeti lobogó lobogására sietett idegenbe az idegen, és zászló alá a magyar.

Közép és felső tanodáink termei türesekkel, de sorozó téreink népekkel lettek.

E téren szerveződött a nemzetőrség és a guerillák csoportja, a branyviszkói diadalnak eme részesel.

Az öntudatunk ébredt nemzet eleinte bekes uton, a szellem erejével akarta visszaszerelni jogait, — szoronyt szegeztek ellene, és ő karddal kezében állott sikra ősi alkotmányt, és omlott a vére.

Hogy mi lett a vég? ismerjük diadalt diadal követett, végül megsemmisítés.

Temetővé vált hazánk, földjét csupa gazságnép lakta. Nemzetünk vezetői és nemzetünk gényei a föld

Nem kérdelek már lányka hogy: „Szeretsz-e? — Beteg gyümölcs úgy sem marad a fán, — Beteg kedélyem lehullásra kész, S te nézzes egy jobb, hübb boldog után.

Veszelyoszky László.

A jó czimbora.

Valóban különös az eszmétársítás törvénye. Az eszmék, melyek a lélek mélyében rejtőznek, nem egyenkint, de páronkint sőt rohamosan herlikbe a felszínre. Így kerülnek felszínre, egymástól kísérve a rokon és az iker-az az a lélekben egy időben szült eszmék.

Igy midőn lelkünkben a táncmulatság eszméjét felébresztjük önkénytelenül esztukbe jut eszményké-pünk, (az ideálunk ha ugyan van) a ezigány, a esárdás, reggel felé a salonszpit és a katzenjammer kolbászlevesvel.

A házasság eszméjével — az anyós, a gyermekek és a sok contó jut esztukbe. hogy, nagybátyám szavaival éljek a házasság eszméjével a háromság fogalma jár.

S én midőn fiatalkori jobban legénykori napjaimat vissza idézem a sok Carneval tréfával, ott terem Bandi barátom szorosan füzve minden tréfához, örönlöz s néha néha, a hó vége felé járó bánathoz is.

Bandi a szó szoros értelmében jó czimbora volt, a ki pohár bor mellett mulatni akart vele, neki tétrelme volt reggelig, a ki krajczárban ferblizni akart vele, tettehe, mert Bandi barátomnak szerinte visí-betegsége volt. Kifünnök ének hangja volt s énekével órákig vígan tudta tartani a társaságot.

Költői tehetsége is volt, midőn Noé módjára valamivel többet ivott, rigmusokban beszélt, szóval sokat, sokat tudott, csak fizetni nem, az az nem szeretett Gyengéje volt vendéglőben „aufschreiben”-ra enni, inni; nem esoda aztán hogy a vendéglősök gyakran megnevya a várakozást, beperelték. A baleket beesapni

alatt pihentek, a melyért vöröket áldozák; vagy idegen népek között bujdosnak hazátlan.

Idegen uralom ütött tanyát hazánkban, s akkor, városunk, eme házak, melyeknek ablakaiból biztató tekintetek vetődnek felénk, sok olyan hazafiatlan tettet láttak, a mikre immár a feledes fátyla borult.

Látták azt, miként jártak házról házra a kémkedők — és akadt, a ki vezette őket! — hogy kifürkésztek a vesék titkait, a szívek rejtekét; s megteltek a börtönök.

Látták azt a félre vezetett buta tömeget, a mely a hurbanisták neve alatt nem hősi tetteknek, de annál több gyalázatnak volt a szerzője.

Látták, miként hősködnék a szesz gőzétől lelkesedten azon ártatlanok fölött, a kiket a jellemtelenség, az aljas bosszú a családi fűzhelytől ide hurcolni segített.

Herodias lányának tánca nem vala vétkesebb mint azoké a némbereké, a kik nemzeti, de nem magyar nemzeti szalaggal díszítve ujjongtak itt, testvérekül ölelve a boeskoros ellenhad vezetőit.

Fátyolt tettükre, nevükre, hogy ne piruljanak mitatuk gyermekeik, unokáik!

Ha az ötvenes évök remetteinek táncolatát folytatnám, a boszti napjává válnék ünnepünk.

Mi nem ezt, hanem az öröm napját ünnepeljük márczius idusában; s ha önké ifjak a letűnt, de fényével visszeseállamló, ragyogó multat diósítják, engedjék meg nekem, korra nézve nem ifjunak, ha a jelen mellett szólalok meg.

Mi sem bizonyítja jobban a jelennek érdemeit, mint az e napon országserzés és itt is felhangzó, kitérő lelkesedés, az aggodalomtól, a félelemtől mentes szabad szó!

lelki gyönyörűsége volt s a mellett, irnokoska letére feszíteni szeretett, de külsőjevel tudta is adni a nagy urat.

Penze csak elsőjén és másodikán volt aztán pumpolt — s azért nem lehetett rossz néven venni tőlem ha esodalkoztam s velem talán sokan, midőn Bandi barátunk egy szép napon (a hó vége felé) meghitt minket vendégeinek.

A vendéglős ki csak tegnap perelt be 22 frt. fejében, nem kis zavarral fűdőzölte Bandit, tőle bocsánatot kérve a mért kénytelen volt őt beperelni váltig azt híven hogy Bandi tartozását jól kiegyenlített.

Heten voltak Bandi vendégei s ő uriasan ellátott minket. Volt ó bor, volt jó vacsora s még mlarses sem hiányzott. A püezér alázatos arczal egész a vacsorát, a vendéglős kocziától is Bandi egérszeregre, szóval a legjobb kedv uralkodott.

Mulatságunk közepette is, mindenki esodalkozott azon honnan fogja ezt Bandi törleszteni — egyik említé hogy lutrin, a másik hogy ferblin avert, egy harmadik meg öröklést is említett.

Bandinak magának pedig csak azon járt az esze miképen állhatna bosszút azon a szentelen vendéglősön a miért tegnap beperelte.

E közben színesékek jöttek előadásról s minthogy városunkban csak vendégszereplésen voltak Bandit nem ismertek, ki őket asztalunkhoz vendégeinek hívta. Bandi a színesékeket csupa rokonszenyből megvendégelte, diakkorában ő is színeszember lévén.

Bandi most hirtelenlét feláll s a vendéglős lakószobája felé tart, magam is azt hittem fizetni akar.

Mivel tartozom Pető uram? kérdé Bandi barátunk a vendéglőstől. 13 frtál válaszával a vendéglős miközben Bandi pénztárczájához nyúl — a vendéglős lajlajongás közt ismételten bocsánatot kér a miért beperelte, magában fényleg meg is bánta, a midőn Bandi a bíróságot vett idézést veszi elő oda nyújtja a vendéglősnek s mondja: „tegnap 22 frt. fejében perelt be,

TÁRCZA.

Hozzá.

Tavasza ha jó, virágok kelyhe nyíl,
A természet ha illatot lehel,
Ha dalt esicsger a pezsi csalogány,
Miól felbuzdult az ifjú kebel:
Kisded kaesódra esókom rálehelve,
Megkérdezem: „Szeretsz-e kis leány?”
Kevés szavú válaszod ez leend
Tudom előre: „Majd időre tán!”

Eljő a nyár. Oly lanyha lesz a lég,
Lágy susogással jó az esti szél,
Selyemfűrtéddel játszán enyelve
Tündér világról szépeket regél.
Éjszán szemedbe nézve kérdezem meg:
„Szeretsz-e angyal? Oh szólj igazán!”
Felelsz s a válasz ismét az leszen,
Mint rendszeren, hogy: „Majd időre tán!”

Az ősz is eljő, es tán majd újra látlak,
Hogy szenvedésem még súlyosbb legyen:
Hisz oly édes nekem e fájdalom,
Melyet miattad érez a szívem . . .
Megkérdelek, mint rendszeren szokásom
Ha látlak: „Szólj szeretsz-e kis leány?”
Oh én imádlak!” Tudom így felelsz,
Mint rendszeren, hogy: „Majd időre tán!”

Eljő a tél, es nyugtot megy keresni
Zord éjjelébe a szép természet;
Szívem azonban nyugtot nem talál:
Igen forró tud az szeretni téged!

Az önk szava dicsőítése az igazságnak, a fénynek, s kárhözátója, kiméretlen elítélője a jogtalanságnak, a lelki szellemi vakságnak!

És e szabad szó forrása akkor bugygyant ki, a mikor az előbb elhangzott szabadsággal születte meg. És e szabad szó visszhangot kelt itt e téren is, melyen egy rövid emberöltő előtt veszünk fölött új-jongtak.

És el mondhatjuk a költővel: látod minő változás? Én nem tudom honnét van ez de most ég és föld egészen más!

Más a föld és mások vagyunk rajta mi emberek! Azon eszméket, miket akkor bűröztöttek atyáinkat, az utcaleggel együtt szívjuk magunkba. A szabadság, egyenlőség, testvérség hármasságából sokat megvalósított az idő; a mai nap is bizonyítja, hogy szabad a szó, szabad a gondolat.

A történelem följegyzése szerint egy ókori nép minden évben megvalósította egy napra az egyenlőség eszméjét. Ur és pór, gazdag és szegény egyenlőnek érezte magát e napon, ugyan egy érzés töltötte be keblét annak is, ennek is: az öröm érzete, a megelégedés!

Éz irányban nagyon sokat haladunk mi is a m. a. március 15-ikén emlégtünneplése által. Széles e hazában, városunkban is egy az érzés, egy a gondolat: a hármasság ige dicsőítése, ama nagy napok emlékezte.

Ez ünnepek megteremtették azt a közszellemet, mely nyilvánvalóan, tüntetőleg hirdeti, érezteti velünk, hogy ez a föld is Árpád földje: s bár nyelvben nem de érzelmben egyek vagyunk.

Vajha egy újabb emberöltő múlva ama kérdésre: látod minő változás? azt a választ adhatná az örvendő, hogy immár nyelvben sincs különbség közöttünk, velünk ünnepel, nyelvünket beszéli a bányász nép is, ez az igazán föld népe! Adjá Isten, hogy úgy legyen!

Tisztelet Polgártársak!

A vallásos kegyeletet másfél század óta hirdeti ez az oszlop: a Szt. Háromság oszlopa.

A politikai élet nagy mezején, véres talajon bár, mártírok verén egy új háromságot állított fel 100 év előtt a küzdő lélek: a szabadság, egyenlőség, testvérség Szent-Háromságát.

Ennek az ünnepe egygőz tette apáinkat 44 év előtt, egygőz tett bennünket ma!

Fogjuk fel e nagy jelentőségű s őriztük meg szívünkben azt az elhatározást, hogy tehetségünk szerint ama hármasság ige megvalósítására törekszünk mindenben.

Legyen ez elhatározásunk szilárd, miként e kő-oszlop, melyet ha idő, vihar ledöntene is, újra felepitene a hit. A hit pedig örök!

A beszéd után az akad. ifjúság dalárdájának 20 tagja Hoffmann Géza vezetésével a Marsellaisét adta elő nagy hatással, mire az ifjúság s p. rendben Kossuth Lajost éltette, köri helyiségébe vonult, a kö-

légben szíves meg a mai számlát is oda írta. Én minden egyes és illatunja válok.

Ismerve a vendéglős hírtelen természetét — egy scandalum elkerülése végett oda léptem s a tartozás kiegyenlítését magamra vállaltam, mibe a vendéglős szívesen beleengedett.

Bandi társaihoz ment egy milaresre gyujtva oly biztikon lépdéget mint a ki a dolgát a legjobban végezte. A színeszek ez alatt Bandi borát fogyasztották s mintfog most először látták, benne maceccásra vélték akadni.

Hogy kitlő imponáló alakjának megfelelően, négyes fogatáról, szőlőiről, földéről s képviselő jelöltéséről kezdett beszélni.

A bor azonban elfogyott. Bandi tudta, hogy parancsára a pincézr nem hoz többet, tréfáját újabb tréfával akarta tetőzni.

Uram! mondá felkelve, zsebéből egy nagy kapukulcsot véve elő, önk még nem voltak szőlőben az az pinczémben, én ebből a lőreből nem iszem már — tessék velem tartani, ki megyünk a pinczémben. A színeszeket nem kellett másodsor hívni — de mi, hogy a, nevetés erőt ne vegyen rajtunk, elbucszunk az egyik betegeség, a másik feleséget hozva fel türtgyül.

Midőn én től elbucsztam biztikon azt mondá: Nagyon sajnálom hogy nem tartasz velem, én azt hiszem, mondá a színeszekhez fordulva, minket csak a bajnalpír hi majd hazá. És azután csendesen: várj meg lakásodon egy csésze teával.

Társaimat is meghittam s a tea mellett beszéltem el miképen fizette ki Bandi a vendéglőst — a szó szoros értelmében kacagásba, hahotába törtek ki, midőn kopogás után Bandi lépett a szobába.

Hol a menykőben hagyta a színeszeket? kérdik egyszerre valamennyien. A városi kapitány szőlőjében hagyta őket, oda elkísérve azt mondám hogy rossz kulcsot hoztam, várjanak meg míg az igazt elhozzom. Útközben találkoztam a bakterrel a kit felfoaltam,

zónség pedig sietve menekült a csipős szél elől, ki baza, ki a hivatalba, egy része pedig az evang. lyeumba, a hol a Sulez Endre tanár vezetése alatt levő Petőfi kör a következő műsor mellett ünnepelte m. a. március 15-ikét:

1. Magyar király induló, Huber Károlyt! Előadja: a zenekar. 2. Nemzeti dal. Petőfi Sándorral. Szavalja: Sárkány Ernő VII. o. t. 3. Előszó. Gázi Benő VIII o. t. 4. Március 15. Pesthy István VII. o. t. 5. A nemzethez. Szavalja: Melezer Gyula. VIII. o. t. 6. Király himnus. Brocken Jenőtől. Előadja: az énekkar. 7. Petőfi balala. Ilanéz Dániel VIII. o. t. 8. Előre. Tóth Kalmántól. Szavalja: Kiss Gyula VII. o. t. 9. A magyar forradalom eredménye. Händel Vilmos VIII. o. t. 10. Rákóczy induló. Előadja: a zenekar.

Prielle Kornélia levele.

Az éles elmével megírt, elfogulatlan kritika azt mondja jeles művésznőnkől, hogy „azért olyan előkelő, mert egyszerű, s azért olyan kitlő parasztságos (Bannai szerepben stb.) mert egyszerű.”

Ez az egyszerűség volt a kis Nellié is ékessége, ezzel adta meg a bájrt Cordeliának (Lear király) s ez fővonása most is a legszebb „magyarázó”-nak, mit a következő sorai igazolnak, melyeket röviddel lapunk ártá előtt kapott tőle Bárdy Lajos színműgáztató; akitől azt az értesítést vette, hogy nagyobb mérvű mozgalom indult meg holnap fogadtatására.

„De hát Urak, Önök engem fölöttébb izgatnak ezzel a fogadtatással. Nem nekem való és érdemem felül az ilyen mozgalom.

Kérem, könyörgöm tiszta igaz szívemből, hogy egyszerűsítsek ezt barátságos vendéglátás fogadására, mert különben ismerem magamat, olyan szívszorongás fog környékezni, hogy egész otlétem alatt nem lesz egy kedélyes pillanatom.

Mindenütt kikerülöm én a túlságot, és remélem, hogy most is lesznek tekintettel az én egyszerűségemre.

Ezt Önöknek pályatársaknak kellene szépen és kellő tisztelettel megértetni az intező körökkel.” — stb.

Ezekkel az egyszerűségeknél szép szavakkal kapcsolatban azon reményünknek adunk kifejezést, hogy jeles művésznőnk emez olaja teljesséhi is fog.

Lehoczky Gyula.

Lehoczky Gyula bányatanácsos, akad. tanár e hó 13-án elhunyt; temetésén Fekete Lajos erdőtanácsos akadémiai tanár beszűzött el meleg szavakban tanártársai nevében a pályatársát, a hallgatók nevében pe-

dig Stark Dezső akad. hallgató szólott, méltatva a jeles szakferő ur érdemeit. Fekete Lajos erdőtanácsos beszűzött a következőkben adjuk:

Kedves Barátunk! Szeretett Pályatársunk!

Az akadémia tanárai akarnak tőled búcsút venni. Nem porhüvelyedet illeti e búcsúvétel, hanem abból kiköltözött szellemedet, mely most itt leng közöttünk.

Ime! Nem látjátok őt ki, kik velem együtt tanulótársai voltatok az akademián, — nem látjátok őt megfődjva, mint jó pajtást, aki soha egy heves szóval, sőt még gondolatlalt sem bántott meg senkit. Halott e valaki az ő szájából egy rossz szót kollégái ellen? Nem! Soha! A kollégáitól volt főereyed kedves elhunyt kártársunk, a kollégáitól, mely maholnap csak az emberek emlékezetében fog élni. A békét szeretted mindenek felett; de nem tudtad a gyakorlatba átvenni a diplomaták azon divatos szójárását: Si vis pacem para bellum! Nem rendelkezél elegendő képen a modern küzdés egyevűtél.

Velünk együtt küzdötted az élet, a tanári pályához küzdőleimet; de porhüvelyed, melybe a természet lelketed öltöztette, nem volt elég tartós anyagból készűlv: testü eszközeid, szerveid, melyek által a szellem a külvilággal viszonyba lép, gyöngök valának, nem tudtad sokáig kiállani a minden irányból jövő ellenséges támadásoktól.

Küzdöttél, de szerveid ellansadtak! Kimerültél a nyugalmat nem ismerő küzdelemben. Kifáradtál . . . Megérted . . . Kiszenvédte!

Itt kellett hagynod azokat, a kik legkedvesebbek voltak előtted, vegtelint szeretted kedves nődet és fiadat; de örökséglit hagyatd nekik azt, amit kártársaidtól s minden ismerősödtől méltán megkövetelhettsz, ezek szeretetét és jóindulatát.

Visszahivta az Úr elfáradt szolgálját. Lelked az örök szellemben olvadt. Nyugodj ki magad annak atyai karjai közt. — Hamvait pedig az őket visszafogadó természet ölen nyugodjanak békében! Amen.

Lehoczky Gyula a királyi-lehotai előnével bíró nemesi családból származott, s 1837. május 6-án Királyi-Lehotán született. Középtanodáit Eperjesen végezte, a hol a nagy hírt Varga igazgatónak kitlőnös pártfogoltja volt, mely körülmény világot bizonny a mellett, hogy Lehoczky Gyula jeles tanuló volt.

Bányászati akademiánkon 1860 évben bevégzeve tanulmányait a szelaknai gépfelgyölőségnél nyert alkalmazást, majd 1863. évi jún. 28-ától mint tisztjelölt Rhonizon. 1864. évi nov. 1-től mint tanárségd a pribami bányászati akademián, 1867. okt. 1-től ugyanily minőségben a mi akademiánkon működött.

Az 1868. okt. 1-től ellenőr helyettesítit nevezetett ki Brezovára a vasgyárhoz, e hol 1869. évi április 1-től mint ellenőr, 1873. évi mare. 1-től mint rendkívüli, 1878 febr. 1-től mint II-od oszt. rendes tanár, 1890 év óta I-ő oszt. tanár és bányatanácsos működött.

Csendes tö szelén bánatos arezezel andalg egy fiatal leány. Még vonaglik a válas fájdalom ajkain; gondolata elkíséri a szeretett ifjút messze útjára, hisz a gondolat, a szellem szabad; azt nem nyitgözheti le a társadalom zsarnoki kénszava, a körülmények fojtogató hatalma.

De míg a gondolat olyan, mint a szabad röptű sas, a szív, az érzelem fogoly esalagány, melynek legedesebb dallamán is átsöhajt a lubanát.

Oh, hogy szeretné e bájos lányka követni ifjút, oldala mellett lenni mindig, osztozva örömein, enyhítve fájdalmát, vigasztalva őt, ha estűgödni talál; de nem lehet!

S végtelen szerelme tiszta tükrére oda lebeli ködét a bú, s a szerelem s e bú szűllötte eleven gyöngy, mely fel, fel törekszik, s könyg yanánt ragyog a leány szeme pillán.

S egy-egy könyg csep belehull a tó vizébe, gyöngye hullám karikákat támasztva, melyek mind észrevehetlenebbékké válnak, míg a tó tükre megint oly sima, mint volt azelőtt. Halandó ember többé nem látja nyomát e könygnek, e hullámnak sohasem —, lehullt, elregett elveszett. — Oh nem!

A természet keze megörökíti e könyg hullást, e hullám gyűrtiket.

Láthatlan tündérei szétozstűják e könyg cseppet a tó vizében, s ennek minden parányja, mely a napsugár esőkjától vonzatva, fölszáll a magasba, e könyg egy részét is magával viszi, hogy a mit a leontott, napsugár emelje megint.

S a tó hullám gördülő körmozgását átveszi a part s átídomitva talán eltető erővé, virág esiráját fakasztja vele — átveszi a lég s odabíttja végtelenségig, túl a légkörön, a világtér aetherében tovább rezegtetli, hogy visszatérítve talán, a vizgástaló napsugár részeként találja a szemet, mely szűllö okát, a könygnet hullatá.

S a sobaj, mely kebledből fakad, a szó, mely ajkaidról csippen, elhangzik s elvész talán? A bajnalt

*) Folyóvástait e lap szerkesztőségének „Irodalmi és művészeti osztályán.”

Alakdiankon a középzészetet, viz- és utépíté-
szetet, vasút- és hidépítézetet, aknaházak rajzát,
aréltitkonikus alakított tanította.

Szakját szerette s alaposan értette. Magyarzata
há és világos, s előadása sokat nyert volna, ha kiej-
tése oly ritókos nem lett volna.

Füataltbb korában a társadalmi téren is fejlett ki
munkásságot, különösen Rbonitzon, a hol vasárnapi isko-
lát alapított és hosszabb időn át annyira bővíté tanít
ványai ismeretét, hogy azoknak a szabadság és mér-
tani rajzot is előadhatta; a műtál kiválóan fűvés
munkát végzett, a mennyiben a kinstári vállalatok
ez által értelmesebb munkásokat nyertek az ő keze
alól kikérült ifjakban.

De tett ő még más tekintetben is szolgálato-
kat a népnevelésnek, tanítván a magyar nyelvet, törté-
nelmet ez a helyeken, a hol korábban alkalmazva volt.

Az utóbbi években emésztő belse baja nagyon
növekedett, a minék enyhítésre olyan eszközöz folya-
modott, a melyhez oly sokan fordulnak: az itálhoz, de
ez csak kábít, javulást nem ad.

Szenvedésnek csak a halál vehetett véget, mely
át váratlanul érte. Most már enyhült minden baja.
Béke poraira!

Élményeim 1849-ben.

(Folyt. és vége.)

Megállott előttem egy nyugalmazott őrnagy és
mondta: „Wenn ich die Macht hätte, ich würde diessen
Kossuth eine glühende Krone auf sein verrechtes Haupt
setzen lassen.“ Erre, a mennyire lehetett, nyugodtan
feleltem. Magyarországon már ily eset történt és a
történelem azt a bárbar tettet elítélte.

Egy hamburgi kereskedő, jó barátom elmondta
nekem később, hogy az alezredes beszélgetése közben
nem sápadt, de felhár lettem, mint a fal.

Most a merre csak mentem. mindenki azt kérdezte
tőlem: „mit szól hozzá?“ A felelet mindig esek az volt:
„nem hiszem!“ Egy igen tekintélyes férfi elolvasta
nekem egy berlini levélből azt a hírt, hogy nemcsak
az oroszok, hanem a németek is készülnek az osztrákok
segítségére. Egy ízben egy tisztességös útotírt és azt
mondja: „Vigyázzon magára, meri éppen most hallot-
tam egy katona tisztól, ki öné mutatva azt mondta:
„Csak azt a huzenót szeretném felakasztva látni!“
Az én jó barátom, a prágai jogász, folytonosan vallatot,
csak midőn azt mondtam, hogy sem én, sem a többi
honfi nem hisztük a függetlenség kikiáltatását, mert az
nagy szerencsétlenségét hozna Magyarországnak, hall-
gatott el. A fiatal ember ezután elutazott s ott többé
nem is láttam.

Vatálára én is elutazhattam, de csak egy pár
hétet később, midőn pénzi kaptam Bécsből. Ekkor
egyenesen Bécsnek tartottam. Később Beesben egy ut-
ca sarkán egy katonatisztel találkoztam, egy hogy
egymásra neztünk, mire én benne az én prágai jogá-
szomat ismerem fel. Sápádnan állott meg előttem s

ndvölzö paesirna dala, forrás esobogása, minden hang,
meg a legkisebb szunyog szárnyának zirrenése is a
nagy mndésnéghen örök nyomokat hagy. A hang is
hullám, s az tova terjed, átváltozik száz meg száz vál-
tozatban, és ki tudja mikor, hang lesz újra talán, mely
kedvesed ajkairól cdesen süttog, vagy a magasból,
berezeket rázó dörgésben szól hozzád.

Hullámrezgés a feny és hó, s ki tagadná, hogy
a fenynek, a hónek befolyása van az emberi kedélyre.
Hiszen még fűszál is érzi hatását!

E fénytől elzárt helyen bármily gonddal ápol-
t növény levelei halványak; a napágsar esőkjától élénk-
kít színtük, az önti belejök az életerőt, miként? hogyan?
titök meg előttünk, de hátha a feny hullámrezgésének
közlése az ok, mely a virág szirmai színezi?

S miként magyarazzuk meg e befolyást kedé-
lyünkre, mint csak is e parányi hullám rezgésnek
idegeinkkel való közlése által?!

Ha bebórol az ég, igrigen elakarva a legki-
sebbke keket, s a napot inkább sejtjük mint látjuk,
merre van, nemcsak e földi világ színei halványlnak el,
de elmenül a dalos madár is az ágon, s kedélyünk
is elveszti élénkségét, mela borongóvá lesz.

S ejjel meg a szív dobogása is lassúbb mint nap-
pal, a test lankadtabb, az akaratör báyadtabb, a
feny élénkítő behatása hiányzik, s ugyan ez okból a
vakok rendszer szelidebbek a látóknak.

De derül megint az ég; a párazatokat diadalm-
san küzdik le a nap sugarai, vidul kedélyünk is;
gyorsabban pészdl meg a vértünk is, mütegy átvéve
idegeink gyorsult rezgését, s jó kedvében dalra fakad
a madár, dalra kel az emberi ajk.

S ki tudja, nem volt-e valankor e dal feny-
sugár?!

Ki a megmondhatója, nem változik-e át bizonyos
körülmények között a feny hanggá? Hiszen, mint már
emlitem, a hang is hullám, s lehet, hogy az édes dal-

előadta, hogy mikor haza jött, besorozták s az auditor
hivatalba neveztek ki.

Bécsből egyenesen hazafelé tartottam. Nagyszom-
batban a terparancsnok engem agyonlövéssel fenyege-
tett. Sokáig kellett Pozsonyban várakoznom, míg végre
egy pósta kocsi haza mehettem Nemsokára az or-
szok Grabbe tábornok vezérlete alatt Szt. Keresztre
érkeztek. Innét Grabbe 200 emberből álló kozák csap-
tot Selmeceze küldött kémszemlére. Weiglein, ki esek
letere itt végzte a bányászati akadémiát és véltük,
mirt nemzetör részt vett Thuroczban, mert a kamara-
házban nem kapott alkalmazást, mszkavezetőnek
csapott fel. Egy orosz és német tisztel megállott a ka-
maraház előtt, lehívatta a kamaragrófot és több bányá-
tanácsost s a pénztárt kezdte vizsgálni. Egy kozák ki
a szt. antali kapu mellett állt őrt, megpillantott egy
Koburg buszart, aki a postára vágatott. A kozák rá-
lt a buszra. A busz visszafelé futott, a kozák meg-
pedig felfelé vágatott s csak a kamaraház előtt állott meg.
Erre az utcán nagy lármá tamadt s a fiúk kiabáltak,
hogy a magyarok jönnek. A három pénztárt vizsgáló
íjedségében alig tudott lóra szállni, miközben a pénz-
tárból egy néhány 150 drb. arany tűnt el. A belá-
nyai hegyre vágattak s a kozák vezérnek, ki ott 200
emberrel tanyázott, jelentést tettek, hogy a magyarok
Selmeceze vannak. Ez azonnal küldött a városba egy
pár kozákok, kik a piacra jöven, látták a tornyon a
vörös zászlót. Éppen este 8 óra volt, az útváron szokás
szerint doboltak, ezt hallván a kozákok, megfordultak
és az egész csapat nagy sietve Szt. Keresztre vágatott.

A polgármester ur összehívott egy anquettet, hol
elhatározták, hogy küldöttséget menesztenek Grabbehoz.
A küldöttség mindjárt elindult a főtiszt, plébanos és
prepost és Stercelz ev. lelkesz urak vezetése alatt Szt.
Keresztre. Grabbe azt mondta nekik, hogyha föl nem
vilagosítják, tönkre tette volna Selmecezet. Harom hét-
tel a losonezi katastropha után láttuk az orosz sereget
átvonulni Grabbe vezérlete alatt. Furesa, hogy éppen
az a Grabbe, ki tönkre tette Losonczt, kiszabadította
Kachelmann Károlyt, Pruehbergert, Jaresiesot akiket
Czentner városi tanácsnok, (valami orosz kormány bi-
zosi minőségben) az ő vári várban fogva tartott.

Néhány héttel később Hurban csapatja Levartovszky
császári őrnagy vezérlete alatt bevonult a városba es a
Szt. Haromszög szobor előtt légerített 4 vagy 5 millió
magyar bankót. Augustus vége felé Bordólé alatt újra
első csapat német katona vonult be. A Fritz-féle ház
első emeletén már fél volt állítva egy zöld posztóval
bevont és feszítettel ellátott asztal a hadi törvénysek
számára. Naponta több magyar foglyot hoztak ide
Liptóbol, Árvaól, Thüróez és Zólyom megyékből, köz-
tük volt Madocsányi, liptómezei kormánybíztos is.
Engem, ki akkor ezen házban laktam miután majd
minden éjjel hoztak több foglyot és azokat a második
emeleten szállásolták el, egyenesen kidobtak szállaso-
ból, sőt kevés hanyzott, hogy nem zártak be saját

lam, mely szívünket megremegtetni napusárg volt vala-
mikor mely dalszaki virágok száirmai esokolta.

S az édes daltam hulláman ring lelkünk, mint
sajka tó vagy tenger színén.

A kormány csak akarattunk, s ha ezt pihentetjük,
elragadnak a gördülő habok messze, messze, föl hullám
hegyen, le hullám — völgybe, át az öröm, az ihlet,
a bű, fájdalom, remény, újjongás, kétségbeesés érzelmei-
nek magasra felecsapó. elismuló. egymásba gyűrűző hul-
lámának végtelen tengerére.

Vagy van-e, ki a zene e hatását kedélyünkre
kétségbe vonja? Nemcsak nőket, kiknek idegei egyá-
talan fogékonyabbak a finomabb benyomások iránt,
de férfiakat is láttam komolyekre fakadni egy egy bús
daltam hallatára, — és viszont, egy egy bánatos órán
segíthet át az élenk ütemű vig zene.

De sőt a lankadt izmok, a fáradt testet is újra
felvillanyozza az; példákat erre felhoznom talán fö-
lösleges is.

Es mi idezi elő e majdnem esodás hatást? Talál-
hatjuk-e annak egyszerűbb megoldását, mint a hang
hullámrezgés közléstét idegeinkkel?

De még a hangrászban is ott a hullám vonal.
Köszök csak össze valamely zencmű hangjegy
fejtől egymással, s ott van az előttünk.

A hol szép idom, bájos mozgás gyönyöröködötti
szemeinket, ott találjuk a hullám vonalat.

Ott van az kedvesed rózsájának, melynek esök-
jától a gyönyör hullámai csapongnak át egész lé-
nyeden.

S hogy a kellem, a szépség e jelképeről szóló
esovegésemet melión fejezzem be, legyen szabad arra
utalnom, hogy a hullám vonalat legbájosabb hajlásai-
val ott találjuk a természet legremekebb alkotásán:
a női termeten.

Abri Ottó.

lakásomba. Az utolsó szobában, ahol a segítők laktak,
a szekrény mögött egy rosás kard esett le. Ez időben
pedig minden erejét fegyver miatt halál büntetés
volt kiszabva. Gansnek jó barátom, volt szliaesi bérlő,
később honvéd kapitány, ki mint fogoly, szintén e
házban volt bezárva, ugy mentett meg engem, hogy
a kardot 2 frrtal együtt elvitte a profának, azt mond-
ván: „jó lesz ez konyhakésznek.“ Már az első emeleti
folyosón voltam kiszállással, mikor parancs jött,
hogy a foglyokat tístent Pozsonyba kell vinni, mert a
hadi törvénysek Selmecezen megsztnt. Később hallot-
tuk, hogy a főkamara gróf Baró Ritterstein Pozsony-
ban magára vállalt mindent, a mi valamelyik bányá-
tisztire nehezedett. Ezentul mindíg kaptunk helyőrséget.

Több oldalról történt felhívásnak engedve, az
előbb közölt 48-iki élményeim után még a 49-iki él-
ményeim is ime leírv erre azon szándék vezetett,
hogy az új nemzedeknek tudomása legyen arról,
mi mindenféle helyzetekbe hozott minket, kik akkor
éltünk, hazai történelmünk azon két nevezetes éve, mely-
t mi büszkén nevezünk szabadságharcnak.

Gáttner Tivadar.

Külfonfélek.

— **Legdi. Kachelmann Károly** gépgyáros egy-
házi érdemestilt feltelgyelő s a helyb. ev. lyceumnak
majdnem negyedszázadon át pénztárosa e hó 16-án
82. éves korában hosszas betegeskedés után elhunyt.
Halálát nagy számú rokonság gyászolja, s mely rész-
véttel kísérték sírjába számos tisztelői s barátai. —
Temetése e hó 19-én nagy számú közönség részvételé
mellett ment végbe. Az ev. lyceum tanári kara testületileg
jelent meg a tanuló ifjúsággal együtt. Az önkénytes
titulók is kivonultak hogy a végítztséget az egylet
egyik alapítótagjának megadják. A gyászmenetben
a Modertárna bányagegyesület munkái, a vihnye
gépgyár munkái altiszteik vezetése mellett nagy
számban vettek részt. Még a gyáral összekötötésben
álló fuvarosok is képviseltették magukat. 13 díszes koszo-
rát és szalagot fiúk vittek, s e mellett a koporsót is koszo-
rítók fűdték. A gyászmenet impozáns volt. A boldogult kiváló
szorgalommal, a kedvező körülmények felhasználásával,
s okos számításnal nagygya fejlesztette vállalatát, gép-
gyárt, melyet aztán szakban jeles fia ifj. Kachelmann
Károly a mostani fejlettségre emelt. Számos tisztsége
mellett sok éven át ő viselte az orsz. képviselő választá-
soknál a pártvezéri tiszet, melyben kiváló tevékeny-
séget s erélyt fejtett ki. A politikai terről csak néhány
ev előtt lépett vissza, mikor agg korával járó betegsége
már nagyon elgyengítette. A tevékeny életnek immár
vége Béke havva!ra!

— **Schuszer Lajos** városi akatipány állapota
a kit e napokban Budapestre vittek hozátartozói, oly
élenk részvétet kellett városunkban, hogy a hol csak
ketten hármán találkoznak, a kérdészkövidés tárgya az
oly váratlanul betegséggel sújtott fiatal tisztivel. Mint
biztos forrásból értesültünk, állapota még javulhat s
tan elkerülhető lábának levétele. Adja az ég, hogy így
legyen.

— **Prielle Kornelia** itteni felléptekor a „47-ik
ezikk“ és a „Nagyauama“ kertli színré, és pedig kedden
az előbbi, szerdán pedig az utóbbi. Ez alkalommal
Corának örülesi jelenetben oly nagy műtélvezetben fog
részesíteni színházlátogató közönségünk, a minőben még
nem részlelünk.

**E hó 18-iki irodalmi és művészi esté-
lyüknöknek** a következő volt a műsora: 1. Prielle Cor-
nelláról. Felolvassa: Vörös Ferenéz. 2. Kalászk. Ma-
joros József tanár ur. 3. A népdalról. Irta s felolvassa:
Vaszary Antal ur. 4. Ének. Hein Gusztáv ur. 5. Humoros
szavalt. Lakner Lajos ur. Ez estély megtartását már
Prielle Kornelia művésznök kilátásba helyezett látoga-
tása is indoklta tette, kinek művészetét e lapok szerkesz-
tője hosszabban méltatta, s életrajzi adataiból többet fel-
sorolt, nevezetesen helyesbítette Emilia irónónk levele
s egyéb adatok alapján a Zilahy által oly könnyedén
öltöztetleg oda vett anecdotát, a mely szerint a
költő s a művésznő szerelme egy három felvonásos szín-
mű első és második felvonása alatt nőtt oly nagygya,
hogy a harmadiknál már tiszteletes Tóth Mihály uram-
hoz mentek, kérve őt, hogy eskesze meg őket. Később
maga a művésznő is helyre igazította ez anecdotát.

— **Lezuhant a háztótórl** e napokban egy
munkás, a ki a Sommer-féle házról a havat hánnya le. A
szerencsétlen ember fejét zúzta be, bordáját törté el.
Most súlyos betegen a városi kórházban fekszik.

— **Az ínségesek javára** (II. kimutatás) újabban
adakoztak: a Farbak István orsz. képviselő rendezett
fáklyásmenet rendezői barát-örsége vasora alkalmával;
5 frt 20 krt, Kaspárek Ede 1 frt. Gregus Antal 2 frt,
Baumert Dani 2 frt, Seidl Dezső 1 frt, Horváth József
1 frt, Ravasz Sándor 1 frt, Melhert Gusztáv 1 frt,
Friebert Ferenéz 1 frt, Sosko Mihály 1 frt, N. N. 80

kr. Jahn Vilmos 1 frtot, összesen 18 frtot. A gyűjtés nagyban foly és szép eredménnyel, melyről lapunk következő számban teszünk jelentést.

— **Az árva- és túrózmagyi inségek** javára a körmezbányai Magyar egyesület körében f. hó 12-én este dr. Terray Lajos a főiskola egész segélytanára mutatóványok kiserelőt előadást tartott a mentésről. A másfél óráig tartó szép előadás nemcsak jelentékeny szellemi élvezetet nyújtott, de a közönség sok érdekes és elege meg nem beszélhető tanulsággal távozott. Az estély 78 (hetvennyolc) forintot jövedelmezett s ez összeget a körmezb. magyar egyesület két harmadrésze a túróz. és egy-harmadrésze az árvaöregéi alapsani hivatalhoz azonnal el is küldte. Dr. Terray Lajos valóban megérdemli a nyilvános elismerést némes készségeért, a melylyel a jótékony előadás tartására vállalkozott. A fényes anyagi eredményhez felülkötésükkel hozzájárultak a következők: Terray Lajosné 2 frt, Dr. Terray Lajos 2 frt, Angyal Béláné 70 kr., Schröder Károly 1 frt, Toldy-kör 1 frt. Praun örnagy 1 frt, Hellvigh 10 kr., Buday 40 kr., Soltész 70 kr., Groszmann Emma 1 frt 70 kr., Bözer Károlyné 1 frt 70 kr., Gamafer (deák) 10 kr., Baán Elemér 40 kr., Arkóssy Béla 40 kr., Pászka Ferenéz 1 frt, Dolmányi József 40 kr., Ámon Ede 70 kr., Dedinsky János 70 kr., Forster Imre 1 frt, Seiler Mór 50 kr., Klein Béla 70 kr., egy deák 10 kr. Hlatky József 10 kr., Lende Ede 40 kr., Hercz Ármán 10 kr., Priviczky Ede 1 frt, Raab Károly 70 kr., Völgyi Marcell 70 kr., Vavruske Jeanette 70 kr., Florek Károly 30 kr., Vadnay László 40 kr., Hercz Ármán 10 kr., Hermely Győző 70 kr., Heller Jakab 70 kr., Seide Robert 10 kr., Gaudin 20 kr., szentferenczendi áldozar 20 kr., Salamin Kelemen 70 kr., Mikolay Paule 70 kr., Kaplik Mária 1 frt h. h. 70 kr., h. h. (asszony) 30 kr., Reitzner Miksa 70 kr. A nevezettek fogadják jótékonyágukért a Körmezbányai magyar egyesület és közvetve az inségek köszönetét!

— **Helyreigazítás.** Király Ernő lyceumi tanár úr kérésére saját társaim nevében kijelentem, hogy a február 27-én a mi körünk a „selmeczbányai zeneműkedvelők” által rendezett zeneestély meghívójába csak tévedésből jutott be azon fogalmazás mintha ezen zeneestélyt ezen alkalomra összeállított zeneműkedvelők rendezték volna, a mennyiben a feb. 27-én megtartott zeneestélyt a vezetés alatt levő már négy év óta fennálló „selmeczbányai zeneműkedvelők” című kör rendezte.
Cziczka Sándor.

— **Színészet.** F. hó 12-ikén Bárdy Lajos társulata Suppé Ferencz „Ördög a földön” című nagy, látványos operettjét adta elő egymás után következő este telét ház előtt. Az operette zenéjének több igen kedves részlete van; melynek egy részét sikerülten adta elő a kar, de voltak bizony elhibázott jelenetek is. A szöveg politikai, társadalmi czelutató, s igen szelemes, de hatása a viszonyoktól függ. A várt hatást nem észlelték. A kis ördögök ki tettek magukért, még tapokat is arattak. A nők közül még Kovácsné állotta volna meg a helyét, bár néha rekedten énekeltek. 13. án ugyanez ment. 16. án Rákosi Jenő történeti színműve „Budavár bevétele” ment a március 15. iki kegyeletes énepekély miatt egy nappal elhalasztva, szép közönség előtt. 17-ikén Gerő Károly új népszínműve „kis madaram” került színpadra, ezuttalitt először telét ház előtt, de nagyon is rövidített, aztán vontatott előadásban szólnak először a Mariskáról, kit Kovácsné mutatott be más alakban, semmint mi a kis madaramot képzeljük. Nem volt naiv, gyermekdeden kedves, ki azokat a jó tanácsokat osztogatta Janinak, bár konstatáljuk, hogy párszor csinosan énekelte. Jani szerepe gyengén volt betöltve. Nyitray csak kontár Kifly Adolár volt, -vel a végén és egy f-fel a közepén, pedig a szerző két f-fel írta meg ezt a józú alakot. Mezey köszöntője befagyott, különben is döcögőse játszott, aztán a vásárhelyi paraszt segéd telekkönyvi hivatalnok nem jelenik meg a Sulanczbeli Bizot öltözetében. Jól játszott Nagyné, Vetésiné nyereplében, igazán megérdemelte azt a sok tapsot, mit nyílt színen kapott. Szintén ügyesen adta Futó Misi szerepét Sztes, cénk derültséget keltve. A közönség a darabot nem fogadta nagy tetszéssel.

— **A budapesti gyorsíró versenyen,** mely f. hó 13-án tartatott meg a magyar gyorsíró-egylet által, a második díjat, a három aranyból álló egyesületi díjat, m. kir. bünyaszati és erdészeti akademiának csak most végzett halgatója Misley Bel nyerte meg, ki igen ügyes gyorsíró képezte magát, csupán a saját szorgalma által.

— **„Az élet meséiből”** ezim alatt Molnár Gyula, lapunknak is munkatársra, kinek előző két kötetét

„Első álmaim, kegyetlen szerelmek et elég kedvezően fogadta a közönség, most egy újabb kötetet fog kiadni eredeti novelláiból. Eleve felhívjuk reá olvasóink figyelmét.

— **Lóher Ferencz,** a bajor országos levéltár igazgatója s a magyarok egyik legdühösebb és legelkeseredettebb ellensége, 74 éves korában meghalt. Lóher egyik elkészedett gyűjtője volt a magyaroknak és a legvakmerőbb rágalmatok terjesztette a magyarokról Németországban. A hetvenes években hosszabb időt töltött Magyarországon és Erdélyben, hol különösen a szász népeletet tanulmányozá, de tanulmányai nélkülözök a legkisebb tárgyilagosságot is. Az 1874-ben közrebeszjött, „Das Erwürgen der deutschen Nationalität in Ungarn” című művében szenvedélyes gyűlölettel szók a magyarokról és Lóher büne, hogy különösen Németországban a magyarokat a németek leigázóinak és elnyomóinak tartják. Fiait korában sokat utazott Amerikában. 1848-ban a „Westphalische Zeitung”-ot alapította. 1856-ban egyetemi tanár lett Münchenben és 1865-ben lett a bajor orsz. levéltár igazgatója. Számos munkát írt.

— **A nőkről.** A népepéldabeszédei sokat beszélnek és szívesen, de nem mindig udvariasan a nőkről. Görögországban így hangzik egy közmondás: „A szerelem vak, de a házasság világosan lát.” A kazéer olyan, mint az árnyék; kövesd és ő ellian; kerül és követni fog.” Egy francia közmondás azt tartja, hogy a ki a feleséget veri, ugy tesz, mint az az ember a ki a lisztes szakot üti; a jó ellian, a rossz benne marad. A skót így szól: „Jó férj — rossz asszony, rossz férj — jó asszony.” Az olaszok azt vélik: A nő vagy mez, vagy epe. Néha a mézből epe válik, de az epe soha sem lesz mézzé.” Spanyalföldön így gondolkoznak: „Asszonytalan és öszvérrel csak jó módon boldogulhatsz.” A hollandi véleménye: „A ki szereti a feleséget, otthon hagyja” és „Asszony kötényében többet visz ki a házból, mint amennyit a férfi kocsiszerral vihet bele.” Kinában azt tapasztaltak: „Minél jobban szereti az asszony az urát, annál jobban igyekszik, hogy hibáiról leszoktassa. Minél jobban szereti a férj az asszonyt, annál unalmasabbá válik a nő előtt.” Az arab pedig azt hiszi, hogy: „Tanácskozzál minden fontos dolog fölött a feleségeddel, és tedd, amit jónak tartasz.” Sok feleség jobb mint egy. Amíg veszeksznek, téged nyugton hagynak.

Heti naptár.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protest. naptár	Izraelita naptár
20 Vasárnap	B B Oonli	B Hubert	21
21 Hétfő	Benedek ap.	† Benedek	22
22 Kedd	Octavian vt.	† Octavian	23
23 Szerda	Prumtusius	† Prumtusius	24
24 Csütörtök	Gábor főangyal	† Gábor	25
25 Péntek	Güm. elő B. A	† Güm. b. a	26
26 Szombat	Manó vt.	† Manó	27 S. W. P.

Nyilt-tér. *)

Fekete, fehér és színes selmeket méterenként 45 krtól 16 frt 65 krig sima és mintázott mintegy 240 különböző fajta és 2000 különböző színben szállít, megrendelt egyes állványokra, vagy vágokban is postaber-és vámentesen **Henneberg G.** (es. kir. udvari szállító) **selmekgyára Zürichben.** Mintak postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó 1

*) E rovat alatt közlötteknek sem tartalmiért sem alakjáért nem felelos a Szerk.

Arverési hirdetmény.

163. szám. 1892.
Alólrít bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezenul közhírré teszi, hogy az ipolysági kir. járásbíroság 1892. évi 2726. számú végzése következtében Thuránszky Zoltán ügyvéd által képviselt Hinder s. Neuman Debora mind Laukó József engedményese javára Zneskal József ellen 432 frt 92 kr. s jár. erejéig fogantatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 1000 fitra becsült gözcseplő gép és csép szekrény teljes felszereléssel, melyek Winter Sándor és Mangold R. javára felfoglalataitakból álló ingóságok nyilvános arverésen eladotnak.

Mely arverésnek az ipolysági kir. jbiróságok 904/1892. számú végzése folytán 432 frt. 92 kr. tökélytelés. erejéig Alsó Sipeken leendő eszközzésére 1892. évi április-hó 8 napjának délelőtti 9 órája határidőből kütöztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy

az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett, a leg-többet ígérőnek becsarón alól is el fognak adatni.

Kelt Ipolyságon, 1892. évi márcz-hó 14. napján.

Big Mór
kir. jbirósági végrehajtó

Hirdetések.

A LEGUJABB ÉS LEGOLCSÓBI.
POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP

MAGYAR UJSÁG

Laptulajdonos:

Dr. Fenyvessy Ferencz orsz. képviselő.

Előfizetési árak: Egész évre 12 frt.

Félévre 6 frt.

Negyedévre 3 frt.

A „Magyar Ujság” jeles politikai, köz- és mezőgazdasági, társadalmi és szépirodalmi cikkeken kívül állandóan két külön regényt közöl. A „Magyar Ujság” kiadóhivatala egész éves és féléves előfizetőknek azt az állandó kedvezményt nyújtja, hogy a „Magyar Ujság”

valamennyi sorsjegyeire

melyek Magyarország és Ausztria összes törvényesen engedélyezett sorsjegyeinek két csoportjából állanak és a Magyar leszámított és Pénzváltóbanknál letétbe helyezettek, játszanak és évenként és csoportonként 65,

tehát 130 huzásban részesülnek és csoportonként 3 1/2, tehát összesen 7 millió nyerevényre játszanak.

A felosztás így történik, hogy a „Magyar Ujság” mindazon esetben, melyben valamelyik sorsjegye kihuzatik, a nyerevényesség felét előfizetőnek engedi át, oly formán, hogy egyik üdapesti kir. közigazgató előtt egész éves előfizető sorából 30, s féléves előfizetőből 20 sorsoltatik ki. Ezen 50 előfizető között osztatik szét az egész nyerevény fele.

Mutatóványszámokat kívánatra ingyen küld a

„MAGYAR UJSÁG”

kiadóhivatala

4-4

Budapest, IV. kerület, Granátos-utca 1. sz.

ISTEN

legnagyobb ajándéka az egészség!

A köhögés, rekedtség és elnyálkásodás szomorú következményeitől csak egy szer óv meg bennünket teljes bizottsággal

Edger díjjaltalmazott

MELL-PASTILLAI

Számtalan hálaírat tanuskodik erről és senki el ne mulassza idejékorán ezek használatát.

Kaphatók 25, 50 kros és 1 frtos eredeti dobozokban a monarchia valamennyi gyógytarabán, valamint az **Edger A. fia** egész gyógyserkezülönlegességi gyárában, **Bécs Auszdorf.**

Kapható Selmeczbányan: Szankay Ferencz és Margótsy János gyógyserkeznél. Korponán: új. Eisert Pál gyógyserkeznél. Ipolysághon: Berko István gyógyserkeznél. 13-15

Bor-kivonat.

Igen egészséges és jó borkak azonnali készítéséhez melyet valódi természetes bortól megkülönböztetni nem lehet, ezen kiprobált különlegességet ajánlom.

Két kilo (100 liter borhoz olgességes) ára 5 frt 50 kr. Recept ingyen mellékeltek.

Jó szer és egészséges gyártmányért jótállók.

Szeker megtakarítás

érhető el felülmulhatlan szeker erősítő esszenciámmal: ez az italoknak kellemesen vágó izt-kölesítőz s csak nálam kapható.

Ára 3 frt 50 kr. kilonként (800-1000 literre) használati utastással együtt.

Ezen különlegességeken kívül Rum, Cognac, finom Liqueurök stb. gyártásához szükséges összes esszenciákat ajánlok felülmulhatlan minőségben. Receptek ingyen mellékeltek. Árjegyzék berrmentve.

Pollak Fülöp Károly

esszencia különlegességek gyára Prágában.

Szolid ügynökök kerestetnek 25-50

LE GRIFFON
a legjobb szivarkapapír
a legjobb szivarka hüvelyek.